

Nr 139.

Av herr Nilsson, Alfred, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till reparation vid armén.

Med anledning av en utav arméförvaltningen gjord framställning fastställdes vid 1943 års riksdag priset på varmblodiga hästar till 300 kronor över priset på kallblodiga. Motivet härför var de större risker, som äro förenade med uppfödning av varmblod, samt svårigheterna att till rimliga priser försälja av armén icke inköpta reparationer. Alltsedan dess har armén vid sina inköp av reparationer tillämpat den principen, att varmblodig häst skulle betalas med 300 kronor mera än kallblodig draghäst.

I statsverkspropositionen till 1954 års riksdag har emellertid denna princip frångåtts. Under det att medelinköpspriset för kallblodiga hästar föreslagits höjt från 1 700 kronor till 1 900 kronor, eller sålunda med 200 kronor, har priset på varmblodiga hästar blivit höjt endast med 100 kronor, eller från 2 000 till 2 100 kronor.

I nuvarande betryckta läge för den varmblodiga hästaveln är det av vikt, att förutsättningarna för denna avel icke ytterligare försämrans, vilket skulle för landets försvarsberedskap kunna leda till högst allvarliga konsekvenser. Det synes oss vara en angelägenhet av vikt, att priset på en varmblodig häst även i fortsättningen hålles minst 300 kronor över vad som betalas för en kallblodig draghäst.

De kostnader, som skulle uppstå för att även i fortsättningen tillämpa den nuvarande relationen mellan priserna på varmblod och kallblod, kompenseras av det utav departementschefen framlagda förslaget om avveckling av icke mindre än 300 stamhästar. De inkomster, som härigenom uppstå, äro fullt tillräckliga för täckande av merkostnaderna, omkring 45 000 kronor, för bibehållande av den hittills tillämpade inköpsprincipen. I detta sammanhang må även framhållas *dels* att foderkostnaderna för arméns hästar under de sista tio åren stigit med 107 procent, medan medelpriset för reparation, som inköpts av armén under åren 1943—1952, legat oförändrat vid 1 900 kronor; *dels* att arméns inkomst för kasserade hästar under samma tidsperiod stigit med det tredubbla.

På grund av vad som sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts förslag om reparationsanslag för budgetåret 1954/55 måtte

uttala, att den hittills tillämpade relationen mellan priset på kallblodiga och varmblodiga hästar bör bibehållas.

Stockholm den 26 januari 1954.

Alfr. Nilsson
i Steneberg.

G. Elofsson
i Vä.

P. J. Näslund.

Rudolf Boman.
